

скитъ търговци за свободенъ износъ на кожи и востъкъ¹⁾, който изглежда, че билъ все по-често и по-често възпрепятствуванъ отъ турцитъ. Къмъ края на 17 в. износъ на кожи отъ София за Дубровникъ вече не съществувалъ, макаръ да имало още възможностъ за голъми печалби отъ тази търговия²⁾.

Другъ важенъ центъръ на търговията съ кожи билъ Пловдивъ. Характерното за този градъ е било това, че той билъ едновременно тържище на кожи отъ една богата съ всъкакъвъ видъ добитъкъ околия, както и посреднически пунктъ за доставка на кожи отъ далечни мѣста — Провадия и Силистра. Това последно преимущество на Пловдивъ се дължало на обстоятелството, че въ града била заселена сравнително доста голъма дубровнишка колония, въ чийто ръце била значителна частъ отъ посредническата търговия съ кожи отъ Дунава до Бѣло-Море. Както ще видимъ подробно по-долу дубровчанитъ отъ тукъ сж отивали да закупуватъ постоянно и въ голъми количества кожи въ Провадийско и Силистренско, за да ги изнасятъ презъ Родосто на Мраморно море за Италия и Дубровникъ.

Още първитъ дубровчани, които сж се заселили въ Пловдивъ, успѣли да организиратъ износа на кожи. Така изъ между клиентитъ на едно дружество на дубровчани въ София, което тргувало съ кожи, е споменатъ презъ 1547 г. нѣкой си Джиорета ди Андрея, жителъ на Пловдивъ (Plovdino).³⁾ Презъ 1589 г. дубровчанитъ били въ връзка съ нѣкои си турци, кожари.⁴⁾ Въпреки пречкитъ, които турскитъ власти правили на дубровчанитъ въ Пловдивъ при износа на стоки, като облагали кожитъ съ мита,⁵⁾ търговията имъ съ кожи се разраствала. Къмъ 1590 г. въ града се заселилъ дубровчанина Лука Брайовъ. Той успѣлъ твърде скоро да организира отлична търговия съ кожи. Затова той влѣзналъ въ чести търговски връзки съ богатия софийски дубровчанинъ — патриция Бенедето Рести, който разполагалъ съ значителни капитали. Съ общи усилия Брайовъ и Рести твърде скоро се наложили като най-голъми експортьори на кожи, вълна и др. т. Специално за търговията съ кожи тѣ образували съдружие, къмъ което привлекли и други дубровчани отъ Пловдивъ и други градове — Николо Музе, Радо Гйюргевичъ, Андрея и Франческо Рести и др. Подробности за този износъ на кожи сж дадени въ търговската книга на Рести. Къмъ края на 1590 г. Брайовъ е останалъ задълженъ къмъ Рести съ 5000 аспри.⁶⁾ Въ сжщностъ характерното въ търговията на Брайовъ въ Пловдивъ съ кожи не е това, че сж изнасяни кожи отъ този градъ и околията за чужбина, а въ организираната покупка и износъ на кожи отъ северна България, която била богата съ добитъкъ. Отъ Провадия, Силистра и цѣла Добруджа сж били изнасяни въ много голъми количества кожи за разнитъ италиански тържища. Тъкмо въ тѣзи земи е

¹⁾ „Vi mandiamo la Achiamе di sua Altezza et due cochiumi, per la estratione delle cere et pellami da Sofia in quà. Lett. e com. т. 30 f. 227.

²⁾ Докладъ на Лука Бурка въ Цариградъ отъ 1699 г. fasc. 37 № 1784.

³⁾ Div. canc. т. 132 f. 235 сл.

⁴⁾ Div. not. т. 125 f. 26.

⁵⁾ Lett. e com. т. 37 f. 25.

⁶⁾ Resti, f. 14.